

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ.

Α. Στίχ. 32. Ἐγγραφα τὸ τῶν ἐν παρενθέσει, διότι, ἂν καὶ τοῦτο εἶχε γράψει ὁ χαρακτής, ὁ στίχος θὰ εἶχε 67 γράμματα, ὧν τὰ τελευταῖα 10 σφόδρα συμπεπυκνωμένα.

Β. Στίχ. 1. Τῇ εἰσηγήσει τοῦ καθηγητοῦ Σ. Κουμανούδη ἐξήτασα καὶ αὐθις τὸν λίθον καὶ φαίνεται μοι ὅτι Μ (Δημοκράτου δηλ.) μᾶλλον καὶ ὄχι Ν εἶναι γεγραμμένον· νὰ βεβαιώσω ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν τολμῶ· ἄς ἴδωσι καὶ ἄλλοι αὐτὸν τὸν

λίθον· ὁ κ. Κουμανούδης εἶχεν ἐν χερσὶ χάρτινον ἀποτύπωμα μόνον. Τὸ ὄνομα Δημοκράτης φέρεται καὶ ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pape ὡς ἀμφίβολον.

Γ. Στίχ. 2, στήλη δευτέρα. Κατ' εἰσηγήσειν τοῦ αὐτοῦ κ. Κουμανούδη ἔγραψα ὀρθῶς ἐν τῇ μεταγραφῇ Ἄνδρ . . . (= Ἀνδρέας, Ἀνδρόνικος κτλ.) ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ Πίνακι ἡμαρτημένου Ἄνωρ . . . Δ ἔχει καὶ ὁ λίθος κακογεγραμμένον ὅμως καὶ δυσδιάκριτον καὶ πῶς πρὸς Ω ὁμοιάζον. Δ. Φ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Κ. Καραπάνος τακτοποιήσας μετὰ φιλοκαλίας ἐν ἰδίᾳ αἰθούσῃ τὴν Δωδωναίαν αὐτοῦ ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν ἐξέθηκε πάνυ φιλοτίμως εἰς ἐπίσκεψιν καὶ μελέτην τῶν βουλομένων. Ἡ ἀξία λόγου αὕτη συλλογὴ γενομένη ἤδη γνωστὴ διὰ τοῦ συγγράμματος *Dodone et ses ruines*, τὸ ὅποιον ὁ κ. Καραπάνος ἐξέδωκεν τῷ 1878, καὶ διὰ τῆς ἐν Παρισίοις παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐφείλκυσε σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Δωδωναίαν συλλογὴν εἶνε πολλὰ καὶ διάφορα, οἷον ἀγάλματα, ἀνάγλυφα, ἀναθηματικὰ ἐνεπίγραφα μνημεῖα, ἐπιγραφαί, τρίποδες, λέβητες, ἀγγεῖα, φιάλαι, νομίσματα, δακτυλίδιοι, γυναικεῖα κοσμήματα, ὅπλα, ἐργαλεῖα διάφορα κλπ., ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ χαλκοῦ, ὀλίγα δὲ τινα ἐκ χρυσοῦ, ἐξ ἀργύρου καὶ ἐξ ἐλέφαντος. Ἐν τοῖς χαλκοῖς διακρίνονται μάλιστα τὰ ἀκόλουθα·

1. Σάτυρος ὄρχούμενος, οὗ οἱ πόδες ἵππιοι ἀρχαϊκῆς ἐργασίας.

2. Μορφὴ γυναικεῖα ἐνδεδυμένη ἐζωσμένον βραχὺν καὶ ἀχειρίδωτον χιτῶνα ἀρχαϊκῆς ἐργασίας.

3. Κεφαλὴ ἀρχαϊκωτάτη, ἧς ἡ κόμη καθήκει μακρά.

4. Αὐλητρίς τὸν διπλοῦν αὐλοῦσα αὐλὸν ἐργασίας ἀρχαϊκωτάτης.

5. Ἀπόλλων γυμνός (στήριγμα κατόπτρου).

6. Κωμωδίας ὑποκριτής.

7. Μαινὰς ἐξαιρέτου ἐργασίας τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων· ἀξιοπαρατήρητος εἶναι μάλιστα ἡ πτύχωσις τῆς ἐσθῆτος, ἐφ' ἧς διακρίνεται καὶ ἐμπαιστὸς ἄργυρος.

8. Σύμπλεγμα ἀνάγλυπτον δύο μαχομένων ἐργασίας καλλίστης καὶ ἐπιμεμημένης τῶν χρόνων τοῦ Λυσίππου.

Ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ εἶναι ἐκτεθειμένοι καὶ ἄλλαι ἀρχαιότητες ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι ἄξια ἐπισκέψεως καὶ σπουδῆς, ἐν αἷς ἐξαίρομεν μάλιστα ἀνάγλυπον μαρμάρινον παριστῶν τὸν Ἡρακλέα τοξέοντα. Ὁ Ἡρακλῆς οὗτος ἀπεικονίσθη καὶ περιεγράφη ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. O. Rayet ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ συγγράμματος *Monuments de l'art antique*.

— Ἐπερατώθησαν διὰ τὸ παρὸν ἔτος αἱ ἐν τῷ Ἀμφιραραεῖῳ ἀνασκαφαί, καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Dörpfeld καὶ τὸ διάγραμμα ὄλου τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῆ μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐξηγήσεων ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ παρόντος ἔτους.

(Ἐξεδόθη τῇ 25 Δεκεμβρίου 1884)